

Între Hypnos și Apollo

Nicu Hăloiu

Între Hypnos și Apollo

...

Mă strigă-n legea lui pământul
De dincolo, mă strigă cerul,
Să ia din mine efemerul
Și să-mi rămână gol mormântul!

...

Ca floarea ce-o adoarme gerul
Ca iarba ce-o apleacă vântul
Mă rup și demonul și sfântul
Că eu le sunt prizonierul!

...

Născut aici să-ajung acolo
Prins între pământ și cer,
Plimbat mereu de colo-colo

...

De-o soartă cu dinți de fier
Între Hypnos și Apollo,
Nu-s nici etern, nici efemer!